

Barcelona, 27 maig del 1962

UAB
610/0413(1)

Estimat fill:

Universitat Autònoma de Barcelona

He rebut puntualment la teva carta del 21. Confio que, ~~adoncs~~ ^{adoncs} la que esmentes haver rebut el mateix dia (la meua del 15), te n'hauran arribat dues més i una del Joan. Llur contingut us haurà tranquil·litzat totalment i no cal insistir en repetir-te que us esperem amb un dalit com mai havíem experimentat, posat que ara va de debó.

Els dies, ara com mai, passen lents i feixucs. Vaig tenir la teva carta el divendres i em sembla que fa qui-sap el temps que no tinc notícies: perquè la esperada, la que ens diguis que ja has rebut l'autorització d'entrada a Espanya, no acaba d'arribar, i les càbales sobre el que passa en el món ens inquieten tement que ~~puguin influir en el retorn~~ ^{puguin influir en el retorn} els esdeveniments puguin ajornar el retorn. Pel que toca a Espanya, no comprenc que s'hi pugui fer tanta salsa. S'han produït algunes vagues a Astúries i al Nord, alguna de braços caiguts a Barcelona, però sense ressó perceptible en la vida quotidiana, que si no fos perquè la primavera s'ha insinuat amb freds i pluges, més aviat trobaríem eufòrica. A pocs dies de la data d'inauguració de la Fira de Mostres, Barcelona bull literalment de forasters i la ma d'obra, pertanyent al ram de construcció s'ha encarit extraordinàriament sense necessitat de vagues ni aldarulls. En la Fira hi treballen més de mil homes, de dia i de nit. I el litoral català, des d'Arenys fins a Roses, absorbeix una quantitat impressionant de paletes, manobres, fusters, pintors, manyans i de tota la gamma d'oficis i professions complementaries, que per a trobar un equip a Barcelona per a adobar un curt-circuit, es necessiten mans i ajud i no regatejar el preu. No es estrany, doncs, els moviments de protesta dels "artesanos" l'ofici dels quals no gaudeix dels beneficis de la demanda. L'arranjament d'aquesta mena de conflictes, però, es ben senzill: augment de jornals i, com a conseqüència, augment dels productes que manipulen. Això ha passat amb el carbó, deixant satisfets a "tirios y troyanos", als amos i als obrers. No feu cas, doncs, del què digui la premsa mexicana sobre Espanya. Encara que la nostra, de premsa, hagi de donar les notícies quan ja han perdut virulència, el públic, en general, les intueix a temps i en mesura la gravetat. Fins el moment d'ara, no hem temut mai que passés res capaç de fer trencadissa. Esteu tranquils.

En canvi, vèrem patir molt quan llegirem en els nostres diaris que Mèxic vivia uns moments de pànics per les conseqüències catastròfiques de dos terratrèmols que es succeïren en poques diferència d'hores. Clar que deu ésser paorós patir una sacsejada de la intensitat de les que patiréu amb el temor de que segueixin. Però per notícies que m'arribaren aviat per coneguts que tenen familiars a Mèxic, i per les mateixes que tu em dones, la cosa, amb tot i la importància que revestí, no assolí el grau paorós que els periodistes li donaren, amb una insolvència professional que dona a la professió un caràcter grotesc, histriònic... Val més així, però, i, passat l'ensurt, donem gràcies a Déu que no us hagi passat res.

Aquests dies tinc una feinada de no dir. La Fira em té atabalat, per la urgència dels encàrrecs que ens plouen. Això m'ha privat ocupar-me de sapiguer si ja ha arribat el senyor Gonzàles Porto. Treuré temps d'on sigui per a ocupar-me'n la setmana entrant, així com d'informar-me de la probable arribada dels *eyroc*

ai hem patit, ni la mare ni jo, tement que la vostra arribada pogués motivar situacions tibants. Ara hem convençut els qui podem temer-les

Barcelona, 27 de maig del 1962

a P. C.

Full II. **UAB**

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca d'Humanitats

Col/0413(2)

No he cregut mai -ni la mare tampoc- que la vostra arribada hagi de produir situacions tibants. Ens coneixem prou, i et coneixem a tu. I si algun dubte pogués envair-nos, sospitant que el temps i la separació t'havien canviat, no ens caldria sino rellegir les teves cartes per a estar convençuts de que tant la Rosa com tu, pel propi tarannà, per bondat i per comprensió, no fareu res que ens pugui abocar a situacions de violència. Puc assegurar-vos que per unes mateixes virtuts de comprensió i bondat, tampoc trobareu ací ningú capaç d'engendrar-les. Quan tinguem ocasió d'establir el contacte directe que tant gruem, et sorprendràs de moltes actituds comprensives, molt difícils d'explicar en una carta.

Jo m'alió amb la Glòria per a comminar-te a moure't, a bellugar-te, a insistir a prop del representant del govern d'Espanya per a demanar-li "Què fan, parats". Podria donar-se el cas que ja tingués notícies, i les retingués per a mesurar l'efectiu desig de repatriació. Els averanys de la diplomàcia son molt intrincats. Sigui com sigui, no podrà prendre's la insistència com a impertinent.

Vaig dir-te que el dia del Libre en Pedreira va insinuar-me que existien perspectives favorables per la difusió de la nostra cultura. Aquesta darrera setmana m'ho ha confirmat una persona que en pot estar enterada, encara que m'ha assegurat que les perspectives del canvi son molt mes ample. Es a dir sembla que el règim cerca col.laboracions solvents, que fins avui li han estat rebecs.

Bé, Pere, fill meu. Acabo perquè la família em reclama per a sortir. Anem a veure el pis que ha tingut la sort de llogar el Joan. Es a dir, ja el veïrem, estant encara ocupat. Ara ho podrem fer amb més esment. Es un pis gran, situat ~~xx~~ tocant a la Plaça de Lesseps, carrer de Padua, relativament modern (8 o 10 anys) i un lloguer que es considera -la gent jove d'ara li considera!- baratíssim: amb totes les despeses suplementaries 1050 pessetes mensuals. Es clar que ha pagat traspas i que l'haurà d'endroçar molt, perquè els veïns que el deixen no eren gaire mirats... erò ja veus que la cosa va seriosament, i encara que la boda no serà abans de la primavera del 63, ja estem tots ficats en els tràngols preparatoris.

Una abraçada ben forta per tots.